

[Aksel Jensen.]

derom fastsatte Regler. Direktionen skal udnævnes af Bankraadet. I Tiden indtil 1. April 1932 skal der ligeledes hver Maaned afgives Indberetning til Handelsministeren, derunder særlig med Hensyn til de Foranstaltninger, som træffes med Hensyn til Begrænsningen af Statsgarantien.

I Ændringsforslagets § 9 findes der Bestemmelser om Statsgarantiens Bortfald:

„Det paahviler Bankraadet for Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbank i Tiden indtil Statsgarantiens Bortfald, den 1. April 1932, at hidføre den størst mulige Begrænsning af Statsgarantien, f. Eks. gennem Oprettelse af Indskudsafdelinger, i første Række for Indskud af forretningsmæssig Karakter, for hvilke Indskyderne fraskriver sig Statsgarantien. Med Henblik paa Statsgarantiens Bortfald i 1932 vil Bankens Midler være at anbringes saa likvidt som muligt.“

og det tilføjes:

„Videre Forskrifter til Begrænsning af Statsgarantien, derunder Fastsættelse af det Tidspunkt, fra hvilket Banken ikke længere modtager nye Indskud mod Statsgaranti, vil inden 1. April 1930 være at udfærdige af Ministeren for Industri, Handel og Søfart efter Samraad med Bankraadet.“

Det, der peges paa i § 9, er, at man ønsker snarest muligt at komme ud af Statsgarantien. Jeg maa maaske henlede Opmærksomheden paa nogle Bemærkninger, som er fremsat af Landmandsbankens Ledelse, idet den overfor Udvalget har tilkendegivet som sin bestemte Opfattelse, at det paa det foreslaaede Grundlag vil være muligt at lade Statsgarantien falde bort fra 1. April 1932. Denne, som jeg synes, kategoriske Udtalelse af Bankens Ledelse har vi i Udvalget tillagt stor Betydning. Vi mener, at Sikkerhed for at komme ud af Statsgarantien vil være skabt ved, at man gør Banken stærk, og den sikres yderligere ved den gradvise Afvikling af Statsgarantien.

I § 10 gives der en Bemyndigelse til Ministeren til at foretage de nødvendige Afgørelser fra Bankloven og Aktieselskabsloven. Ved § 11 ophæves de tidligere givne Love vedrørende Landmandsbankens Forhold. Der gøres dog enkelte Undtagelser. Statsgarantien løber indtil 1932 paa de Omraader, hvor der ikke gennem dette Forslag foretages Begrænsning eller Reduktion; og det Nævn, som i sin Tid blev nedsat, bestaaende af Repræsentanter for Nationalbanken og de private Banker, og som særlig

havde til Opgave at overvaage Rentespørgsmaalet og paase, at man ikke i Kraft af Statsgarantien skulde trække for store Indlaansmidler til Landmandsbanken, vil vedblive at bestaa i Henhold til de her foreslaaede Bestemmelser.

Det nu bestaaende Udvalg, Rigsdagens Landmandsbankudvalg, ophæves, men der er af Ministeren givet Løfte om, at han i vigtige Spørgsmaal, som vedrører Bankens og Statens Interesser, vil forhandle med et lille Udvalg, bestaaende af Repræsentanter for de fire store politiske Partier.

Jeg har hermed omtalt de vigtigste Paragraffer vedrørende selve Landmandsbankens Forhold. § 12 er en Løfteparagraf, idet det efter denne vil paahvile Finansministeren ved den ordinære Rigsdagssamlings Begyndelse i Oktober 1928 at forelægge for Rigsdagen Lovforslag angaaende Tilvejebringelse af særlige Indtægter til Forrentning og Afdrag af det Statslaan, der optages til Dækning af de med denne Lov forbundne Udgifter.

Man har jo indenfor Udvalget drøftet Spørgsmaalet om, paa hvilke Maade særlige Indtægter til Forrentning og Afdrag af et saadant Laan skulde tilvejebringes, og man har under disse Drøftelser været inde paa Spørgsmaalet, om man burde løse denne Opgave nu, eller om man skulde udsætte den til senere Afgørelse. Der var vel egentlig fra alle Sider Ønske om, at Dækningsspørgsmaalet kunde være løst med det samme. Men der foreligger her to vidt forskellige Spørgsmaal: Bankens Ordning og Dækning af de Beløb, som er nødvendige til Løsningen af denne Opgave. Jeg glæder mig derfor meget over at vi har kunnet holde disse to Opgaver nogenlunde adskilte, nogenlunde ude fra hinanden. Forholdet er jo det, at ethvert af disse Spørgsmaal i sig selv er et stort Spørgsmaal, som isoleret kan volde Vanskeligheder nok. Naar saa to saa store, betydningsfulde Spørgsmaal kædes sammen, saa er det klart, at det vil volde dobbelt Vanskelighed, og det vil utvivlsomt være af stor Betydning for Bankens Fremtid og for Statens Interesser, at den nye Ordning, der nu træffes, har Rigsdagens store Flertal bag sig. Det er min Overbevisning, at jo større dette Flertal er, jo stærkere vil Banken være, og des bedre vil Statens Interesser være varetaget. Af disse Grunde er jeg særdeles glad ved, at de tre store Partier, Venstre, Konservative og Socialdemokratiet, er gaaet med til at henskyde Dækningsspørgsmaalet fra Loven om Landmandsbankens Ordning til en særlig Lovgivning. Der kunde have